

SKUTEK NEUTEK

Tentokrát vám v naší rubrice představujeme dobročinný projekt, který si neklade ambice získat závratné sumy peněz a zachraňovat tak svět. Přispěje svojí pověstnou troškou do mlýna, zároveň ale několika desítkám lidí přináší radost z tvorby společného díla a literární zážitek slibuje i dalším stovkám nebo snad dokonce tisícům čtenářů.

Hakuna Matata = „Žádnéj problém“

HAKUNA
MATATA

TEXT:
Markéta
Čepická Daňhelová

Hakuna Matata je svahilská fráze vyjadřující bezstarostnost, podobně jako fráze „to je v pořádku“ nebo „žádnéj problém“. Zdroj: česká Wikipedie

Vítěze reality show jsme v Pravém domácím ještě neměli. Až teď! René Nekuda díky jedné takové soutěži odjel do Afriky s úkolem psát z místa reportáže pro časopis. Když se vrátil do Prahy, věděl, že v psaní chce rozhodně pokračovat. Vystudoval Literární akademii a jeho profesí se následně stala – kromě vlastní tvorby – výuka tvůrčího psaní. Nedávno se René rozhodl spojit všechny tyto své zkušenosti dohromady a vymyslel projekt Hakuna Matata. Výsledkem bude literární dílko, inspirované Afrikou, do kterého se zapojují studenti tvůrčího psaní z několika zemí a jehož výtěžek poputuje tam, odkud vzklíčilo první semínko projektu – tedy do Afriky.

René, ty jsi v dětství chtěl být parfumérem nebo ředitelem zoo, kdy se to zvrtno?

Za to může Keňa. Parfumér a ředitel zoo, to byly dětské sny. Musím se přiznat, že jsem v osmnácti vůbec netušil, co budu po maturitě dělat. No a pak jsem shodou mnoha náhod vyhrál první tištěnou reality show v Čechách a dostal se do Keni, odkud jsem psal reportáže do Nového prostoru. A takhle jsem čuchnul ke psaní a k cestování.

Proč ses rozhodl zúčastnit tištěné reality show?

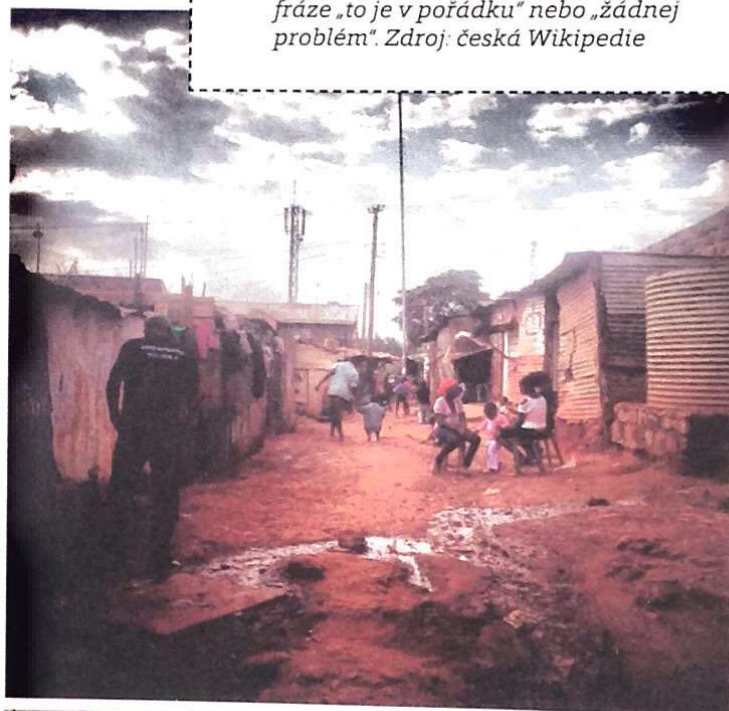
Vůbec netuším. Jezdil jsem s kamarády tu a tam do Prahy na nákupy a za kulturou a vždycky jsem si kupoval Nový prostor na „hlaváku“. Pak jsem si ho ve vlaku četl a jednou narazil na oranžový sloupeček, kde byla výzva, že se hledá dobrovolník. Víc informací tam nebylo – jenom pošlete svůj životopis do toho a toho dne na tuhle a tuhle adresu. Za čas se ozvali a bylo to! (smích)

Jak taková tištěná reality show probíhá?

Dělali s námi rozhovory, fotili nás, zadali nám pár úkolů typu „vyfoť v časovém limitu ve městě alespoň tři fotky na téma Afrika“ či „přivez si na workshop jeden předmět, bez kterého bys neodjel na opuštěný ostrov“. Pak se naše medailonky postupně zveřejňovaly v Novém prostoru a čtenáři hlasovali pomocí sms o nejsympatičtějšího dopisovatele z Keni.

Takže vítězství v této soutěži nasměrovalo tvůj další život?

Jednoznačně ano! Do teď nevím, komu za to děkovat. Ale nebýt té první cesty do Keni, tak bůhví, co bych dneska dělal.

Čím tě Keňa zaujala? Dokonce natolik, že ses do ní vrátil...
Lidi. Miluji keňskou mentalitu, jejich přístup k mnoha věcem. I když se s některými postoji neztotožňuji, například s mládežními žen, jejich životní hesla Hakuna matata (tj. problémy neexistují) a Pole pole (tj. nespěchej, na všechno je dostatek času) mě drží nad vodou.

Když jsi tam jel po druhé, už jsi měl vymyšlený projekt Hakuna Matata?

Měl. Dlouho jsem nad tím přemýšlel a vyklouzlo mi z hlavy toto – na své cestě budu zpovídat lidi ze slumu Kibera. Až se vrátím, mé kurzy tvůrčího psaní se nechají těmito rozhovory inspirovat, a tak vznikne sbírka povídek. A pak jsem také chtěl oslovit některé školy tvůrčího psaní v zahraničí a povedlo se.

Co bylo impulsem pro tenhle nápad?

Chtěl jsem se vrátit do Keni a nebyť pouze turista. Potřeboval jsem vymyslet něco, co by jim pomohlo, a zároveň jsem se snažil spojit všechny své činnosti v jeden projekt.

Jaké byly rozhovory s Keňany? Co ti daly? Můžeš zmínit nějaký silný okamžik?

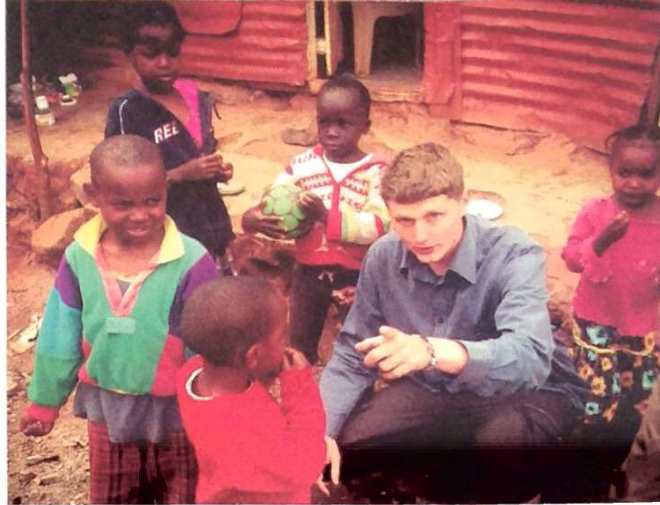
Všechny jsou moc zajímavé. Každý člověk byl pro mě neskutečně inspirující. Ve své podstatě se ve všech objevuje smrt blízkého člověka, což je fakt síla. Oni jsou na to víceméně tak nějak zvyklí, ale u nás se s tím vyrovnáváme trochu jinak...

Jaké jsou/budou výsledné povídky? Do jaké míry budou vycházet z reálných rozhovorů?

Myslím, že vznikne pestrobarevná sbírka povídek. Mám z čeho vybírat a budu se snažit utvořit celek, kde se bude odrážet nejen různorodost životů z rozhovorů, ale i různorodost autorská. Ono už i třeba zapojení belgické školy Le Coin Bleu či báseň ze Španělska je něco dost zajímavého samo o sobě. A ano, autoři si měli vybrat z rozhovorů jednu věc, která souzní s jejich životem, a tu pak nějak literárně zpracovat. Čili všechny povídky vycházejí z rozhovorů.

V jaké fázi teď projekt je? Kdy knížka vyjde?

Aktuálně skončila práce na povídkách, dělají se revize a hlavně se vybírají texty, které ve sbírce budou. Celkově na projektu Hakuna Matata pracovalo téměř sto lidí z České republiky, Belgie, Španělska a Finska. Vzniklo přes sto povídek a vyjde jich pouze devatenáct. Teda devatenáct českých. Je to těžký úkol vybrat ty nejlepší. A kniha by měla vyjít v příštím roce.

Na co konkrétně půjde výtěžek projektu? Budeš v tomto ohledu spolupracovat s nějakou organizací?

Výtěžek z prodeje knihy půjde na podporu vzdělávání dětí právě ve slumu Kibera. Nebudu spolupracovat s žádnou českou neziskovou organizací. Peníze pošlu přímo do vznikající učebnicové knihovny. Neměl by to být problém, neboť mám v Keni spoustu kamarádů, kterým stoprocentně důvěřuji.

Je to tvůj první dobročinný projekt? Daří se ti ho financovat?

První velký a mezinárodní. Jinak jsem už organizoval nějaké sbírky třeba po povodních apod. Financovat se mi ho snad daří dobře. Mě osobně to stálo „jenom“ tu cestu do Keni. S ostatními věcmi mi zadarmo pomáhají kamarádi a známí, například s překlady povídek. A samozřejmě i všichni účastníci mých kurzů tvůrčího psaní a studenti a pedagogové z ostatních škol tvůrčího psaní.

Plánuješ nějaký další podobný počin?

No jasně! Nedávno jsem se stěhoval a objevil jsem takovou šlehou hnusnou plastovou tabuli. Mám vizi vytvořit kolekci fotek lidí z celého světa, kteří budou zachyceni s popsanou tabulí, kde bude ve stručnosti popsán příběh, který by si chtěli přečíst. Chtěl bych k tomu využít svoji plánovanou cestu do Asie, kam se opět chystám příští rok. No a my v nových kurzech budeme psát tyto povídky jakoby „na zakázku“ a snad z toho vznikne další sbírka povídek. Víte, já věřím tomu, že příběhy nás všechny spojují a dokáží něco změnit. A o tom je Hakuna Matata i tenhle nový projekt, který zatím ještě nemá jméno. Nicméně všechno se určitě brzy dozvíte na mých webových stránkách.

René Nekuda (28) několik let pracoval jako novinář, píše povídky a divadelní hry, cestuje po světě (Keňa, Indie, Kolumbie, Indonésie...) a o svých cestách také přednáší. Svoji tvůrčí energii realizuje v mnoha veřejných

projektech, moderuje, režisruje, hraje, píše blog. Ani babiččiny vychytralé pokusy s jídlem ho nenaucily jíst maso. V průběhu celého roku zkouší, jestli se dá zoranžovat po velkých dávkách dušené mrkve. Prál by si celosvětový mír a nasycení všech hladovějících dětí.)

Koukněte na:
www.renenekuda.cz